

[Lone Dybkjær]

første: Det er meget usikkert, om der kommer noget. For det andet: Hvis det kommer, er det meget, meget usikkert, hvornår der overhovedet bliver vedtaget noget.

For det tredje vil jeg gerne sige, at en af mulighederne for at presse noget som helst igennem i EF på disse områder er, at nogle lande er gået i spidsen. Det er naturligvis Danmarks forpligtelse, når vi vedtager en CO₂-afgift, at arbejde i EF for, at der kommer tilsvarende afgifter i andre lande, og det er naturligvis op til regeringen at gøre det. Derfor kan det selvfølgelig bekymre, at det har været umuligt at flytte regeringen på dette område.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at Det Radikale Venstre mener, at det er det, der skal til, og at det er det, regeringen bør arbejde for. Og den mest effektive måde at nå et resultat på er altså ved, at man selv går i spidsen på den facon. I øvrigt er der ingen tvivl om, at det følges op af Holland og Tyskland, og at det i sig selv vil være med til at presse Kommissionen og måske også de andre lande; men det er rigtigt, at der vil gå et stykke tid, inden de andre lande kommer med.

Det sidste, jeg vil sige i denne sammenhæng, er, at det ikke er en afgift, der kommer oven i alle andre afgifter. Det er ikke det, der har været tanken. Vi har sagt, at vi må diskutere, hvilke andre afgifter der kan fjernes, så det har altså ikke været tanken, at det samlede afgiftsniveau skulle forhøjes.

Der er sund fornuft i ressourceafgifter, kan jeg sige til hr. Flemming Hansen. Det er en god måde at lave noget både miljømæssigt og pengemæssigt på.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Først til fru Lone Dybkjær: Det er rigtigt, at det er gået op for mig, at Det Radikale Venstre er medforslagsstiller, men nu var det hr. Nyrup Rasmussens bemærkninger, jeg kommenterede.

Men jeg vil sige til fru Lone Dybkjær, at der findes da ingen danske virksomheder, der bevidst har et større forbrug, end de har behov for. De kan jo da ikke konkurrere, specielt eksportorienterede virksomheder, på at have en eneste kroners større forbrug, end det er nødvendigt.

Må jeg så sige med hensyn til EF, at det altså undrer mig meget, at man ikke skulle kunne vente det halve eller trekvarte år, som det varer, før EF går ind i hele denne problematik. Industriministeren har sagt det gang på gang, og regeringen har endda formået EF-Kommissionen til at fremskynde disse forslag, således at de kunne behandles samlet i EF-landene, og det synes jeg ville være fint, for naturligvis skal vi være overordentlig miljøbevidste.

Med hensyn til detailhandelskommentarerne fra hr. Nyrup Rasmussen tror jeg, at jeg kan henvise til den debat, vi havde under beslutningsforslag nr. B 52, første punkt. Detailhandelen har så lille et overskud i øjeblikket, at den med garanti ikke har lyset i vinduerne tændt én time længere end højst nødvendigt. I øvrigt har man nedsat et udvalg med repræsentanter for detailhandelens organisationer, der sammen med Industriministeriet skal se på, hvordan man kan lave yderligere besparelser inden for handels- og servicefagene, og det bakker vi naturligvis op på enhver måde.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg tror, at livet så bedre ud i Danmark, hvis hr. Flemming Hansens udsagn om, at der ingen virksomheder er, som bruger en krone mere til energi, end der er behov for, var sandt. Det er der jo netop! Det afgørende for, hvor behovet ligger med hensyn til energiforbrug, er bl.a. priserne.

Der har ikke været noget mere effektivt end det danske energiafgiftssystem til at nedsætte energiforbruget, og det er jo også det, der vil blive resultatet af CO₂-afgiften. Det, vi har gjort nu, er at skabe en ny form for afgift, nemlig en miljø- og ressourceafgift, som er mere fornuftig end så mange andre afgifter.

Derefter vil jeg gerne sige til hr. Flemming Hansen, at det godt kan være, at Kommissionen kan blive enig om at komme med et udspil i løbet af ½ eller ¾ år, det vil jeg ikke totalt afvise, for Kommissionen er meget optaget af det – i hvert fald er miljøkommissæren. Men jeg bliver også nødt til at sige, at der jo er andre kommissionsmedlemmer, der er knap så optaget af sagen, og jeg har en vis erfaring for, at selv om miljøkommissæren ønsker et udspil, kan der godt gå ganske lang tid.